

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Pygmæos ipsa deformitate sua esse gratiosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

diuersitate gratiam conciliante. Quin & raritas quoq; habet leporem; & animus admiratione percellit, quidquid est inusitatum. Vnde, sicut in picturis, ita in creaturis monstrorum parerga conciliant ornamentum.

§. II.

Pygmaos ipsa deformitate sua esse graviosos.

Igitur esto, non censeatur in se pulcher Pygmæus, qui *pede non est altior uno*; neque venustus putetur, qui Polyphemus, (quippe nemo cupit de Myrmidonum esse, aut numero gigantum; notariq; se putant, qui, per iocum, vel *Longini*, vel *frustum hominis*, aut *Abbreviati*, *Grylliue* nuncupantur) nihilominus tamen hæc ipsa vniuscuiusq; deformitas, hic excessus, aut defectus usque adeò fecit ad ornatum vniuersi; ut in Principum aulis, pumili, instar simiorum, in oblationem alantur; & gigantem circumducere multis sit lucrum. Ut enim satietas fastidium, sic raritas parit delectationem. In Ægypto, inquit Nicephorus, natus est homo infra incredibilem staturæ breuitatem consistens, sub Theodosio: ac talem quoque, nostra atate vidi ipse.

Niceph.

l. 12. c. 37.

ipse, pro monstro habitum, quem breuis admodum staturæ mulier in lucem edidit. Ägyptius tam brevis fuit, ut per dici similis esset. Neque ingratum spectaculum erat, sic cum illo globus hominum conuersaretur, & ad contentionem excitatus colluderet. Porro, quod mirabile dictu est, prudentia ei inerat, qualis homini formoso competit; quippe cui corporis exilitas ea de re nihil ademisset. Vox à Musis non abhorrebat: sermo mentis generositatem spe-
ctandam exhibebat. Non vixit ad annos vi-
ginti quinq;. Ita tunc Deus, vel de homun-
cione homines rapuit in admirationem.
Quod & nostra ætate præsignis ingenij &
artis calchographus Callot, in monstro-
fissimè gibbosorum masculorum imaginib;
fecit: quos incredibili lepore, cum
sesquipedali naso, cum promontorio ven-
tris, & curuitate pedum, in cœnaculis,
in atrijs, in porticibus, in hortis magna-
tes depingi iubent; & aspiciunt aduenæ
cum voluptate. Potest ergo etiam in defor-
mitate, ac in rebus minimis ars ornatus-
que maximus existere. Sicut autem ad sa-
pientem architectum pertinet, non tan-
tum firmam, sed etiam pulchram domum
extruere; ita spectat ad vniuersi condito-

I

rem

rem, Mundum, quem potentia sua produxit, sapientia variatum condecorare. Hæc supellex est tantæ domus: immo isti sunt minorum gentium inquilini; qui plerunque quò sunt corpore depresso, eò mascula bile se se magis, supra ceteros mortales, extollunt. Siquidem paruum vas citò ebullit. Ceterùm quæ posillorum hominum sint commoda, Gueuarræ lepidè recensuit, mihi propositum est, Dei opera defendere; non dare istis occasionem superbiendi; aut iocando ludere.

§. III.

Procerus miles à pumilo, per crudelem iocum, iussus trucidari.

Laurent. Barbarè eiuscmodi hominum aliquem, Sur. Cō- ad oblectationem suam, adhibuit, Pesto ment rer. in orbe in Hungaria recepto, Solimannus, qui in gestar. maximis usus itineribus in Pannoniam peruen-

An. 1541. nit, adductosq; ad se Christianos captivos circiter octingentos, paucis demitis, crudeliter trucidari iussit. Erat in ijs proceræ statura Noricus miles, hunc in Germanorum contempnum iussit pumilioni, vix militis eius genua capite attingenti, necandum tradi. Erat hoc fædissimum spectaculum, virum fortissimum, imbecilla nani manu, per risum & iocum, crebris